

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

22. An Confessarius approbatus pro viris sit eligibilis à fæminis virtute
Bullæ Cruciatæ, & Iubilæi? Et an Regularis olim approbatus, & postea
reprobatus sine causa ab Ordinario, sit eligibilis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

præter Suarez, & Rodriquez, quos adducit Gallego, tenet Fagundez de præcept. Eccles. pr. 2. lib. 7. cap. 2. num. 39. Tamburinus de iure Abbatum tom. 1. disput. 6. quæst. 17. Ludouicus à Cruz in Bull. Cruc. disput. 1. cap. 2. dubitat. 11. numero 9. Pasqualigus de Iubileo quæst. 187. num. 1. & me citato Georgius Gobat. de Iubil. cap. 31. num. 331. in fine, & me citato Andreas Mendo in Bull. Cruciat. disput. 22. cap. 2. num. 30. & me citato Pater Bardi par. 1. tract. 5. cap. 2. sectio. 1. num. 6. idem docet Leander de Sacram. tom. 1. tract. 5. disput. 11. quæst. 65. Fillicius tom. 1. tract. 8. num. 175. Quintanaudenas de Iubileo duarum hebdomadarum cap. 20. numero 1. Cardinalis Lugo de Penit. disputatione 21. sect. 1. numero 12. & alij penes ipsos.

3. Dicendum est itaque contra Magistrum Gallego Prælatos Regulares non posse eligi in Confessorios virtute Bullæ Cruciatæ, neque tempore Iubilæi, Probatur, quia, vtraique Pasqualigus, in tantum possunt eligi, in quantum possunt eligi habentes parochiale beneficium, quibus possunt æquiparari, Prælati Regulares. Sed non possunt æquiparari, ergo nec etiam poterunt eligi. Minor probatur, Tum quia habentes Parochiale Beneficium ideo habentur pro approbatis ad audiendas confessiones, quia per examen iudicati sunt idonei ad curam animarum præcipue in ordine ad administrationem Sacramentorum, quod non habet locum in Prælati Regularibus; imò in decreto Clementis VIII. §. 2. De reservat. cas. pro Regular. prohibentur audire confessiones suorum subditorum, nisi sponte accedant, tum quia habentes Parochiale beneficium sunt declarati idonei pro excipiendis confessionibus secularium: unde electio quoad ipsos concessa est intra ordinem confessoriorum, qui pro secularibus sunt depurati. At Prælati Regulares non sunt intra hunc ordinem, & ideo facultas eligendi de vno ordine non potest extendi ad eos, qui non sunt intra illum ordinem.

4. Confirmatur. Habentes Parochiale beneficium non habentur pro idoneis à Concilio ex eo quod habeant curam animarum sed ex eo quod non assumuntur ad ipsum, nisi iudicentur idonei, & approbentur; unde dispositio Concilij innititur approbationi de ipsis factæ, quæ est approbatio Ordinarij, aut Prælati alicuius maioris, aut Summi Pontificis. Hæc autem approbatio non adest quoad Prælatos Regulares; & ideo cum nec ratio dispositionis in ipsis habeat locum; imò nec etiam verba, quia non habent parochiale beneficium nec etiam habet locum dispositio lege Quod Constitutum ff. de testam. militar. §. l. 4. §. Toties, ff. de damn. infect.

5. Afferro igitur, quod Prælati Regulares neque sunt Parochi, neque habent beneficium, &c. Non sunt Parochi, quia nequeunt cogere subditos, vt ipsis confiteantur, sed tenentur iurisdictionem aliis delegare; neque habent beneficium; nam licet habeant iurisdictionem ordinariam, tamen cum non habent ius percipiendi fructus, eosque in suam utilitatem conuertendi, dicuntur potius habere officium Ecclesiasticum, quam beneficium; & ideo vt Prælati non tenentur recitare horas Canonicas, nisi sint in Sacris, quapropter sine approbatione Episcopi non sunt per Bullas eligibiles. Ex quibus patet responsio ad ea, quæ pro sua firmanda sententia adduxit Gallego, vbi supra.

6. Et ex his etiam sequitur à fortiori contra alios quos, quos ego alibi reprobavi, extra tempus Iubilæi, vel sine Bulla non posse Prælatos Regulares audire confessiones secularium absque Episcopi approbatione, vt optimè obseruat Mendo, vbi supra numero 31. Pasqualigus numero 6. Céspedes de exemp.

Regular. cap. 6. dub. 107. num. 2. & alij à me alibi adducti.

RESOL. XXI.

An approbatus ab Episcopo cum limitatione ex defectu ætatis, vt hic Panormi efficitur, ad confessionem virarum, & non mulierum, sit eligibilis per Bullam Cruciatam non solum à viris sed à feminis?

Et quid, si aliquis fuisset approbatus cum limitatione, vt non audiat confessiones personarum habentium difficultia negotia? Ex p. 1. tract. 1. Ref. 9.

§. 1. **N**egatiue respondet Homobonus de cas. refer. p. 1. c. 5. Ioan de la Cruz in dir. cõ. conf. p. 2. m. de Pan. q. 5. dub. 8. concl. 3. Villalob. in sum. tom. 1. v. 27. claus. 9. §. 1. m. 3. Rodriquez in sum. tom. 1. cap. 60. num. 4. & alij; hoc etiam tenere videtur Suarez in 3. p. tom. 3. disp. 28. sect. 7. num. 3.

2. Hæc opinio est probabilis; sed non minus probabilem contrariam esse existimo, quam docet Fay in addit. ad 3. quæst. 8. art. 5. disp. 3. concl. 5. ad 4. arg. Henriquez lib. 3. cap. 6. num. 8. & Nugus in addit. ad 3. p. 9. 8. art. 5. dub. 9. qui male tamen putat, supradictum Confessorium peccare contra obedientiam: quia, vt rectè notat Fagundez, hanc affirmatiuam sententiam etiam docens de Præcept. Eccles. tract. 2. lib. 7. cap. 2. num. 45. in nostro casu Episcopus interpretandus est rationabiliter, vt illa restrictio locum habeat, quantum ad iurisdictionem ab eodem Episcopo ei commissam & delegatam; non verò quantum ad delegatam per Bullam seu priuilegium Summi Pontificis. Et ideo nostram sententiam probabilem, & tutam in præci vocant, Ledesma in sum. tom. 1. tract. de Sacram. Penit. cap. 13. dub. 8. in fin. & Sanchez de matr. tom. 2. lib. 8. disp. 36. n. 16. cum aliis ratio est: quia supradictus Confessorius est ab Episcopo approbatus simpliciter; & illa limitatio approbationis, ad viros tantum, non fuit apposta ex defectu scientiæ, sed ætatis, sicut è contra, si aliquis fuisset approbatus cum limitatione, vt non audiat Confessiones personarum habentium difficultia negotia; non est approbatus simpliciter ex defectu scientiæ, & ideo per Bullam non est eligibilis. Ita Ledesma vbi supra, dub. 9. in fin. & Nugus vbi citato.

RESOL. XXII.

An Confessorius approbatus pro viris, sit eligibilis à feminis virtute Bullæ Cruciatæ, & Iubilæi?

Et an Regularis olim approbatus, & postea reprobatus sine causa ab Ordinario sit eligibilis virtute Cruciatæ?

Et an Religiosus à suo Prælato non presentatus, possit ab Ordinario approbari, & de eius licentia confessiones secularium audire, & virtute Bullæ eligi? Ex p. 3. tract. addit. Ref. 7.

§. 1. **P**ro sententia affirmatiua & negatiua adducuntur Doctores in 1. part. tract. 11. * resol. 9. & vbi vtramque sententiam probabilem existimauit, quam ita esse nouissimè docet etiam Philip. de la Cruz in thes. Eccles. tract. 1. §. 20. num. 1. vbi sic ait. [Otra dificultad mayor es la que se sigue, y es, si pot virtud de Iubileo, o bula, o priuilegio, pueden las mugeres elegir por confessor al que solo esta aprobado para confessor tan solo hombres? Algunos Doctores dicen que no, como tengo dicho, y aqui se pondra la opinion contraria, y cada vno elegira la que mas

Sup. hoc inf. ad lin. 3. §. penult. huius Ref. & in t. 7. ff. 1. lege doct. Ref. 122. signatier §. 2. ad med. à vers. Clem. VIII. & §. Post hæc.

Sup. hoc sup. ad med. §. Dicendum, huius Ref. Imo. & lege etiam doct. alterius §. eius annot.

Et pro hac recitatione in to. 3. tr. 6. Ref. 15. &c.

Alibi in p. 7. tr. 1. Ref. 343. §. 2. ante med. vers. De. inde. & in multis aliis annot. præcitati vers.

le parcerere. Pero lo contrario se puede tener tambien con Enriquez y referire à Medina, y a Angelo, Conin, ch, Nuñez, Sanchez, Ledesma y otros y sca la razon, que este tal verdaderamente esta aprobado por el Orque este tal verdaderamente esta aprobado por el Orque este tal verdaderamente esta aprobado por el Orque...

2. Nota etiam quod ubi supra, in resol. 12. asserui Regularium olim approbatorum, & postea sine causa reprobatorum ab Ordinario, esse eligibilem virtute Bullæ Cruciatæ, & præter Acostam ibi citatum, tenet etiam hæc sententiam Trullench in Bulla Cruciatæ, lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 7. num. 17.

3. Sed incidenter ponam hic pulchrum dubium, an Religiosus à prælato suo non præsentatus possit ab Ordinario approbati, & de eius licentia confessiones Confessarium audire, & virtute Bullæ eligi. Rodriq. 1. num. 44. §. 6. art. 3. existimat approbationem esse inuadendam, & per consequens non posse eligi; quia Regularibus commune medio Prælatorum consensu communicat sua privilegia: quod colligit ex constitutione Bullæ 1. l. dub. supra citat. Probabilis tamen mihi est pars affirmans, nam reperiuntur omnia requisita, scilicet approbatio, & iurisdicctio; quæ duo à Trident. requiruntur. Ad constitutionem Iulij iam responsum est supra. solum intelligi quoad iurisdictionem & facultates suorum privilegiorum: hæc enim sine consensu Prælatorum non communicantur. Et hæc omnia docet Trullench ubi supra, dub. 6. n. 8.

RESOL. XXIII.

An Confessarium olim approbatum, sed postea ab Ordinario sine causa reprobatum, possit virtute Bullæ aliquid aliud eligere ad eius confessionem audiendam? Et quid in prædicto casu de Regularibus semel tantum approbatis, & sine causa reprobatis? Ex p. 1. tract. 11. Resol.

Negatiuè respondet Ioan. de la Cruz in direct. conf. p. 1. tract. de Pen. §. 5. dub. 8. concl. 4. Et ratio est: quia nunc iste non est approbatus; & hoc videtur intimari in Bulla plumbea, dum dicitur, licere eligere per Bullam Confessorem facularem, aut regularem, ab Ordinario approbatum, & de Regularibus semel tantum approbatum: ergo de aliis Sacerdotibus non est eligibilis, qui aliquando fuit approbatus; sed modo non est approbatus, cum illud specialiter concedatur solum Religiosis.

2. At, his non obstantibus, contrariam sententiam docet Sebastianus Acosta in explic. Bull. §. 40. per tot. ubi ait: [Si non ex culpa propria, vel ex crimine innotente infamiam, aut indecentiam ad audiendas Confessiones; sed ex malevolentia Ordinarij, seu Officialis; aut in penam alicuius inobedientie prohibetur ab exercitio Confessionum aliquis Sacerdos; tunc creditur abique dubio virtute Cruciatæ, si id constiterit, illum esse eligibilem. Dixi, si id constiterit: quoniam in dubio presumendum erit pro iudicio Ordinarij.] Ita Acosta, cuius sententiam probabilem putat Ioan. de la Cruz ubi supra, licet ipse, vt visum est contrariam complexus sit.

RESOL. XXIV.

An Sacerdos approbatus ab Ordinario pro vno oppido sit eligibilis per Bullam Cruciatæ? Et quid, si talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu scientiæ? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 10. Tom. IV.

§. 1. Prima opinio negat: ita Leone tract. de Inhib. p. 2. q. 9. n. 20. Filliuc. tom. 1. tr. 7. c. 9. n. 262. & Nugnus in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 8. art. 5. dub. 6. in respons. ad 9. cum aliis.

2. Secunda opinio affirmat: ita Acosta q. 39. & Henriquez & Medina apud Fagund. de Præcept. Eccles. tract. 2. lib. 7. cap. 2. n. 18. & 22. Et ratio est: quia Summus Pontifex non exprimit, quod Sacerdos eligibilis per Bullam sit approbatus illimitatè pro tota Diocesi; sed tantum petit, quod sit approbatus ab Ordinario: ergo sufficit, quod pro vno tantum loco approbatus sit maxime cum versetur in materia fauorabili, non restringenda, sed amplianda.

3. Tertia opinio distinguit. Vel talis Sacerdos est approbatus in illo tantum oppido ex defectu scientiæ, vel non si primo modo, non est per Bullam eligibilis; si secundo, vtique. Ita Fay in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. disp. 3. concl. 4. ad 4. arg. Ledesma in sum. tom. 1. tract. de Pen. c. 13. dub. 9. in fin. Rodriguez in exp. Bull. Cruc. dub. 5. & alij.

4. Sed post hæc scripta inueni Fernandez in exam. Theol. moral. p. 3. c. 9. §. 6. n. 6. docet secundam opinionem, cuius verba hæc sunt: [Est quidam approbatus pro audiendis Confessionibus certi loci, & non aliorum; potestne virtute Cruciatæ eligi in Confessarium à quouis totius Episcopatus? Respondeo posse. Ratio est: quia talis est approbatus ab Ordinario; hoc autem solum requiritur à Bulla: ergo, vbi ius non distinguit, nec nos distinguere debemus. Adde præterea, posse eligi à quouis, licet versetur, vt hospes, in illo Episcopatu.] Ita Fernandez.

5. Omnes istæ tres sententiæ sunt probabiles. Sed tertia videtur mihi probabilior: nam, vt bene notat Ioan. Valerius in diff. vtriusque fori, verb. absol. diff. 11. num. 15. quando ex defectu scientiæ quis approbatur pro aliquo oppido, non est simpliciter, & absolute habitatus; sed cum limitatione, & restrictione, propter eius insufficientiam; & ideo constat de mente exponentis, seu approbantis, quod, scilicet, illum non aliter, nec aliàs approbarit, nisi pro illo paruo oppido; & ideo puto, Confessarium approbatum ad audiendas Confessiones puerorum, ruitorum, &c. non esse eligibilem ab aliis per Bullam: quia talis non fuit simpliciter approbatus, nec censetur idoneus in forma iuris absolute, nisi respectu certi generis personarum propter ipsius insufficientiam; & ita docet Acosta in expos. Bull. quæst. 39. licet antea dixisset, Confessarium approbatum pro vno loco tantum, esse tamen per Bullam eligibilem ab aliis in illo loco non commorantibus.

RESOL. XXV.

Virum Confessarius, qui pro determinato tempore fuit approbatus, & expositus, sit transacto illo tempore per Bullam Cruciatæ eligibilis? Ex p. 1. tr. 11. Ref. 11.

§. 1. Negatiuè respondet Ledesma in sum. tom. 1. tract. de Confess. c. 13. dub. 10. Et ratio est: quia licet talis Confessarius fuerit olim ab Ordinario approbatus; non est tamen, quando eligitur per Bullam.

2. Sed contrariam sententiam docuit Acosta in expl. Bull. quæst. 39. in fin. quia expositus ad tempus est approbatus ab Ordinario simpliciter, nisi postea ex causa reprobetur; & ideo reputatus fuit idoneus ad audiendas Confessiones; & Bulla non videtur requirere, vt Confessarius actu sit approbatus, quando eligitur; sed sufficit, vt olim habuerit approbationem: nam ita potest dici approbatus ab Ordinario. Et ita etiam docet Fay in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 5. disp. 3. concl. 4. ad 3. arg. si solo ductu voluntatis, & absque causa limitetur approbatio ab Ordinario, cum qua limitatione admitti potest opinio Acostæ.

Sup. hoc fit in fine Ref. 2. n. 9. seq. à princ.

Sup. hoc supra cursum in fine Ref. 21. & inf. in §. vlt. huius Ref. & inferius in tr. 4. Ref. 4. §. Sed contraria.

Sup. hoc supra in §. Tertia huius Ref. & in aliis eius antori.